

مجله جهانی رسانه- نسخه فارسی

دوره عد شماره ۲، شماره پیاپی ۱۲، صفحات ۱-۲۹

منتشر شده در پاییز ۱۳۹۰

مقاله داوری شده

تحول وسایل ارتباطی در سال‌های ۲۰۱۰-۲۰۱۱ و آینده‌نگری آن (با تأکید بر دیدگاه استادان ارتباطات)

امیرمسعود امیر مظاہری

پژوهشگر آزاد

a. amirmazaheri@gmail.com

مریم سلیمی

کارشناس ارشد، علوم ارتباطات اجتماعی - گرایش روزنامه‌نگاری، پژوهشگر آزاد

salimi1356@yahoo.com

مجله جهانی رسانه- نسخه فارسی

محله علمی- پژوهشی الکترونیک در حوزه ارتباطات و رسانه

منتشر شده توسط دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه تهران، ایران

www.gmj.ut.ac.ir

چکیده

هدف اصلی این مقاله، شناسایی عوامل و شرایط مؤثر در تحول وسایل ارتباطی نوین و آینده‌نگری ارتباطی آن از منظر استادان ارتباطات است که بر پایه یک فرضیه (وجود رابطه بین رخدادها و جنبش‌های اجتماعی سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ با توسعه فناوری‌های ارتباطی) و ۶ پرسش اصلی (عوامل و شرایط مؤثر در تحولات وسایل ارتباطی در سال‌های مورد بحث و نسبت آنها در اثرگذاری بر تحولات، آینده وسایل ارتباطی قدیمی و نیز دروازه‌بانی خبر، جامعه انسانی بعدی و ویژگی‌هایی آن و چالش‌ها و فرصت‌های پیش‌روی بشر) استوار است. این مقاله، بر روش‌های پیمایش اینترنتی، مصاحبه و کتابخانه‌ای متکی است که به تحلیل آرای استادان داخلی و خارجی در راستای اهداف مقاله می‌پردازد که از جمله یافته‌های آن اینکه، شرایط خاص، از قدرت اثرگذاری بیشتری بر تحولات وسایل ارتباطی و نیز بر شکل‌گیری تحولات و جنبش‌های سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ برخوردار بوده‌اند. در نگاه آینده‌نگرانه (با عدم تصویری روش‌ن از آن)، تحولات فناورانه و وسایل ارتباطی، بشر را در برابر جامعه انسانی بعدی (با نام‌های احتمالی همچون "فراشبکه‌ای"، "آزاد"، "انسانی- ماشینی محض" و "فضای مجازی") قرار می‌دهد. جامعه‌ای که همگرایی وسایل ارتباطی قدیمی و جدید، دگرگونی مفهوم دروازه‌بانی خبر، مشارکت فرستنده در مبادلات اطلاعات و تأثیر اجتماعی بیشتر او و توسعه ارتباطات مجازی، از جمله ویژگی‌های آن خواهد بود. با نگاه خوشبینانه به این آینده که به "عصر سوم رسانه‌ها" قابل نامگذاری است، لازمه ورود به آن را می‌توان، برنامه‌ریزی بلندمدت، ارتقای - دانایی و سواد رسانه‌ای و همگامی فرهنگی و قانونی با تحولات فناورانه دانست.

کلید واژه‌ها: وسایل ارتباطی، فرستنده‌گرایی، مخاطب‌گرایی، مشارکت‌رسانه‌ای مخاطب، دروازه‌بانی خبری

مقدمه

همواره در طول تاریخ زندگی بشر، نیاز و تلاش برای پاسخگویی به هر یک از انواع نیازها، سبب شده تا انسان‌ها، موفق به ساخت و استفاده از وسائل، ابزارها و امکانات مختلفی در پاسخ به این نیازها شوند. یکی از انواع نیازها، نیازهای اجتماعی است که " با زیستن در جمع، کم و بیش ارضامی شود" (فرهنگی، ۱۳۸۵، ص. ۱۳۲).

همین زیستن در میان جمع و تلاش برای برقراری ارتباط با افراد مختلف و نیز تلاش برای تسهیم تجارب و دانسته‌ها و انتقال پیام مورد نظر است که پیدایش نوعی از انواع وسائل به نام وسائل ارتباطی را موجب شده است. تجربه نشان داده، هر میزان نیاز به برقراری ارتباط، بسته به توسعه و دگرگونی جوامع انسانی افزایش یافته، نوع این وسائل نیز متأثر از این توسعه و نیز تحت تأثیر تغییرات تکنولوژیکی و فناوری، متفاوت‌تر شده است.

هر کدام از اختراعات و ابداعات فنی گوناگونی که در طول تاریخ، در زمینه انتقال و انتشار پیام‌های انسانی پدید آمده‌اند، ترکیب و طبیعت وسائل ارتباطی را دگرگون ساخته‌اند. البته تحول وسائل ارتباطی، یک پدیده استثنائی نیست و جزئی از جریان کلی تحول تاریخ بشری به‌شمار می‌رود (معتمدنژاد، ۱۳۸۳، صص. ۲۲۷-۲۲۸) که در این نوشتار به صورت خاص، به مطالعه تحولات وسائل ارتباطی در سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱، تأثیرات آن، و نیز آینده‌نگری این تحولات از منظر استادان ارتباطات پرداخته می‌شود.

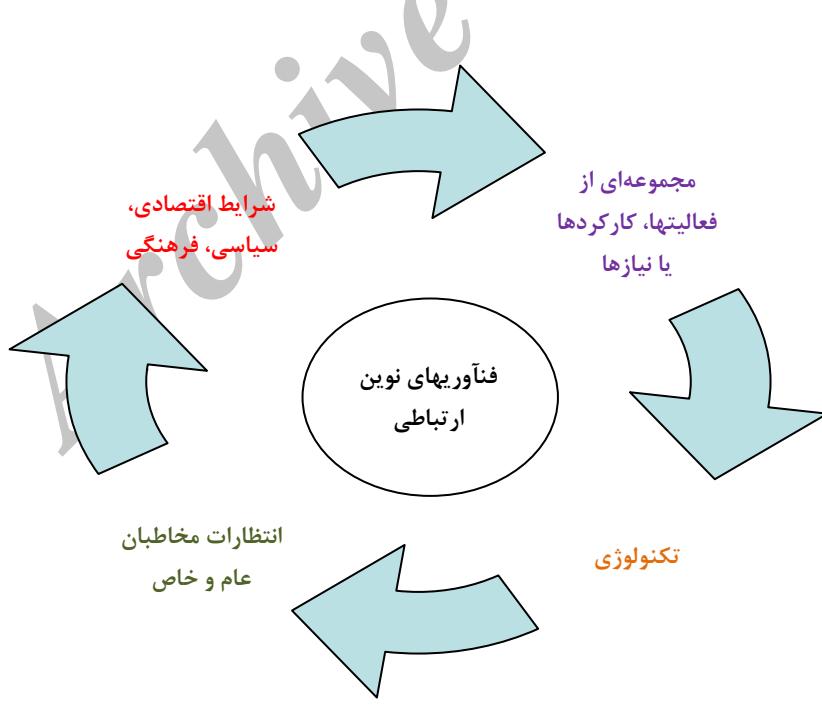
طرح مسئله: تأثیرگذاری نظام ارتباطی جدید بر جوامع

یکی از مسائل اصلی که در حوزه ارتباطات اجتماعی همواره مطرح بوده است، تعیین دامنه نفوذ و سطح تأثیرگذاری وسائل ارتباطی بر تکوین و تکامل جوامع انسانی است. اینکه آیا رسانه‌های جمعی، مولد شرایط اجتماعی هستند و یا شرایط اجتماعی - سیاسی و توقعات و نیازهای انسانی، خالق و پدیدآورنده تکنولوژی های ارتباطی در دوره‌های مختلف زمانی هستند؟

برپایه دیدگاه کارشناسان ارتباطات، این تنها نیاز و تکنولوژی نیست که به ظهور رسانه‌ها و وسائل ارتباطی جدید منجر می‌شود، بلکه در مجموع ۴ عامل در این میان دخالت دارند که عبارتند از: تکنولوژی،

شرایط سیاسی، اقتصادی و فرهنگی، مجموعه‌ای از فعالیتها، کارکردها یا نیازها و مردم، این ۴ عامل به طرق مختلف و با اولویت‌های متفاوت، با یکدیگر و در رابطه با ظهور هر یک از رسانه‌ها در تعامل بوده‌اند. به عبارت دیگر، در هر دوره و تحت شرایط متفاوت، یکی از عوامل مذکور، به عنوان نیروی محرکه نقش اساسی را ایفا کرده و بانی ظهور و یا ایجاد تغییر در یک رسانه به خصوص شده و در شرایط متفاوت دیگری، عامل دیگری نقش مؤثرتری را بازی کرده است (مهرداد، ۱۳۸، ص. ۱۴).

چهار عامل مذکور در شکل‌گیری و تحول وسائل ارتباطی مؤثرند و به واسطه تحولات استمرار سریع تکنولوژیکی سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ نقش محوری‌تری را نسبت به سایر عوامل پیدا می‌کنند. تحول در وسائل ارتباطی نوین فقط در سطح تکنولوژیک باقی نمی‌ماند، بلکه به تغییرات اجتماعی عمیق و ظهور نظام جدیدی از نیازها، انتظارات، ارزش‌ها و کنش‌ها می‌انجامد. به عبارتی، تعامل بین این عناصر در این چرخه، همواره استمرار می‌یابد و شکل‌های نوینی از فناوری‌های ارتباطی را در آینده خلق می‌کند که در طرحواره شماره ۱ این فراگرد به نمایش درآمده است:

طرحواره شماره ۱. فراگرد شکل‌گیری فناوری‌های نوین ارتباطی

در مقاله حاضر، با بهره‌گیری از سه روش پیمایش اینترنتی، مصاحبه و مطالعه کتابخانه‌ای و با طرح یک فرضیه و ۶ پرسش اصلی، روشن می‌شود که آیا همواره همین ۴ عامل هستند که در شکل‌گیری و تحولات وسائل ارتباطی نقش‌آفرین هستند و یا عوامل دیگری نیز در این میان اثرگذارند؟ و از سویی از بین عوامل و شرایط^۱، کدام یک بر تحولات وسائل ارتباطی اثرگذارترند و در یک نگاه آینده‌نگرانه، آینده این تحولات متاثر از عوامل و یا شرایط به چه سو خواهد بود؟

چارچوب نظری: کاربرد نظریه رسانه‌های جدید

گرچه از نظریه‌های مختلفی می‌توان برای تبیین نظری مساله مورد مطاعه بهره‌گرفت، ولی تمرکز اصلی در این مقاله بر نظریه‌های رسانه‌ای جدید قرار گرفته است که براساس آن، رسانه جدید، مجموعه متمایزی از فناوری‌های ارتباطات و دارای ویژگی‌های مشترک دیجیتالی بودن و دسترسی گسترده شهروندان به آن برای استفاده شخصی است. مفهوم رسانه‌های جدید، بر این اساس واجد این معانی است: "تجربیات متنی جدید، شیوه‌های جدید بازنمایی جهان، روابط جدید بین سوزه‌ها و تکنولوژی‌های رسانه‌ای، مفاهیم جدید رابطه اندام زیستی با رسانه‌های تکنولوژیک، تجربیات جدید روابط بین جسم، هویت و اجتماع، الگوهای جدید سازماندهی و تولید" (مهردیزاده، ۱۳۸۹، ص. ۳۰۱).

براساس این نظریه، اساسی ترین جنبه فناوری اطلاعات و ارتباطات، "دیجیتالی‌شدن" است که به-واسطه آن، همه متون (معنای نمادین در همه اشکال رمزگذاری‌شده و ثبت‌شده) به رمز دوتایی (دوگانه) قابل تقلیل است. مهم‌ترین پیامد دیجیتالی‌شدن برای نهادهای رسانه‌ای، همگرایی بین همه اشکال رسانه‌ای موجود بر حسب سازمان، توزیع، دریافت و مقررات‌گذاری است (مهردیزاده، ۱۳۸۹، ص. ۳۰۲).

از این رو، نظریه رسانه جدید مورد استناد قرار گرفته که تکیه بسیاری از تحول وسائل ارتباطی بر پایه همگرایی و دیجیتالی‌شدن و اینترنت است. "اینترنت، نمونه بارز رسانه جدید و تبلور ویژگی‌های مذکور است. اینترنت علاوه بر تولید و توزیع پیام، به پردازش، مبادله و ذخیره اطلاعات می‌پردازد که مؤید یک نهاد خصوصی، اما به مثابه ارتباطات عمومی است و صرفاً دارای فعالیت حرفه‌ای به لحاظ بوروکراتیک، سازماندهی نشده است" (مهردیزاده، ۱۳۸۹، ص. ۳۰۲).

مارک پاستر^۳، ماهیت اینترنت را "عدم قطعیت" می‌داند. این ویژگی، تنها به خاطر خصلت پسامدرنیستی آن نیست. اینترنت به عنوان یک "رسانه جدید" از محدودیت‌های الگوهای چاپ و پخش در ارتباطات فراتر می‌رود، چراکه به واسطه آن ۱- گفت‌وگوی عده‌ای زیاد با عده‌ای زیاد امکان‌پذیر می‌شود، ۲- دریافت همزمان و تغییر و توزیع مجدد کالاهای فرهنگی ممکن می‌شود، ۳- کنش ارتباطی، از روابط فضایی سرزمینی مدرنیته جابه‌جا می‌شود، ۴- ارتباط سریع جهانی امکان‌پذیر می‌شود و ۵- همگرایی رسانه‌ای در قالب شبکه ایجاد می‌شود (به نقل از مهدی‌زاده، ۱۳۸۹، ص. ۳۰۲). وی در کتاب "عصر دوم رسانه‌ها"، مدعی است که گسترش تکنولوژی اطلاعات و ارتباطات الکترونیک، اثرات عمیقی بر شیوه زندگی و تفکر ما درباره خود و محیط اطراف مان بر جای می‌گذارد، چراکه این گسترش، شبکه روابط اجتماعی و "مبادله نمادین" (از عصر شفاهی به عصر مبادله نوشتاری و ارتباطات الکترونیک) را دگرگون می‌کند.

در این راستا، جهان با ظهور رسانه‌ها و ابزارهای جدید ارتباطی مانند تلفن همراه، تلویزیون‌های ماهواره‌ای و اینترنت، وارد "عصر دوم رسانه‌ها" شده که کاملاً با "عصر اول رسانه‌ها" متفاوت است. عصر دوم رسانه‌ها که از دیدگاه نظریه‌پردازان با ظهور و شکل‌گیری نوع جدیدی از جامعه نیز همراه شده، از طریق ادغام تکنولوژی‌های جدید ارتباطی ماهواره‌ای با رایانه، تلویزیون و تلفن ظاهر شده است. در عصر دوم رسانه‌ها، با تضاد انحصاری میان تولید-کنندگان و مصرف کنندگان، پیام‌ها از بین می‌رود و تولید، نه تنها دیگر یک طرفه نخواهد بود، بلکه در انحصار گروهی خاص نیز قرار نخواهد گرفت. به عبارت دقیق‌تر، هر رسانه‌ای خود حامل پیام و فرهنگ خاصی است. از این‌رو، رسانه‌های الکترونیکی جدید، حامل پیام‌ها و فرهنگ خاصی هستند که با گسترش آنها، آن پیامدها و فرهنگ‌ها نیز انتشار می‌یابد. از میان این رسانه‌های جدید می‌توان به نقش رایانه و اینترنت اشاره کرد (مهرداد، ۱۳۸۰، ص. ۵۲). دیوید هلمز^۳ ویژگی‌های متمایز عصر اول و دوم رسانه‌ها را چنین ترسیم می‌کند (جدول شماره ۱).

جدول شماره ۱. ویژگی‌های متمایز عصر اول و دوم رسانه‌ها

عصر دوم رسانه‌ها (تعاملي‌بودن)	عصر اول رسانه‌ها (پخش)
غیر متتمرکز (عدهای زیاد با عدهای زیاد سخن می‌گویند)	متتمرکز (چند نفر برای عده زیادی سخن می‌گویند)
ارتباطات دو سویه است	ارتباطات یک سویه است
از کنترل دولتی می‌گریزد	مستند کنترل دولتی است
دموکراتیک و تسهیل‌کننده شهر و ندی جهان‌شمول است	ابزار رژیم‌های قشریندی و نابرابری است
مشارکت‌کنندگان فردیت خود را حفظ می‌کنند	مشارکت‌کنندگان تجزیه‌شده و به صورت توده‌وار هستند
دارای ویژگی تأثیر و نفوذ تجربه فردی زمان و مکان است	دارای ویژگی تأثیر و نفوذ آگاهی جمعی است

در این گونه‌شناسی تاریخی، دوره‌ای ساختن یک عصر یا دوره تعاملی‌بودن (عصر دیجیتال، عصر اینترنت یا عصر دوم رسانه) متمایز از عصر رسانه‌های جمعی است.

جان ون دایک^۴، ظرفیت‌های ارتباطی رسانه‌های جدید (عصر دوم رسانه) را در مقایسه با رسانه‌های قدیمی با نه شاخص می‌سنجد: سرعت، دامنه دسترسی، ظرفیت ذخیره، دقت، گزینش‌گری، تعامل، غنای تحریک، پیچیدگی، حفاظت از حریم خصوصی^۵ (مهری زاده، ۱۳۸۹، ص. ۳۰۹) که به‌واسطه آن، رسانه‌های نوین دارای سرعت، دسترسی جغرافیایی، ظرفیت ذخیره، دقت و گزینش مطلوبی هستند و در مقابل، از لحاظ دسترسی اجتماعی، تعاملات انسانی، غنای همزمان، پیچیدگی و حفاظت از حریم خصوصی نسبت به رسانه‌های پیشین از مزیت پائین‌تری برخودار هستند.

براساس آنچه پیش از این آمد، تاکنون جامعه بشری دو عصر رسانه‌ای را تجربه کرده که عصر نخستین آن با توسعه وسائل ارتباط جمعی و گسترش جغرافیایی، پیام به‌نوعی حامل فرستنده‌گرایی شد که تحت عنوان دهکده جهانی از آن یاد شد. دوره بعد که با توسعه و ادغام تکنولوژی‌های ارتباطی- اطلاعاتی و دسترسی سریع مخاطبان به اطلاعات همراه بود، مخاطبان نقش محوری‌تری در فرآیند تولید پیام یافتند، مفهوم جامعه اطلاعاتی مورد تأکید قرار گرفت و در نهایت، طرح مفهوم جامعه شبکه‌ای^۶ نوید عصر بعدی رسانه‌ها را می‌دهد.

روش تحقیق: ملاحظات روش شناسی کار در حوزه رسانه های جدید

در این تحقیق از سه روش پیمایش اینترنتی، مصاحبه (حضوری و تلفنی) و همچنین روش کتابخانه‌ای استفاده شده است. در روش پیمایشی اینترنتی، از روش نمونه‌گیری در دسترس و در روش مصاحبه از روش انتخاب هدفمند استفاده شده است. جامعه آماری را در روش پیمایش اینترنتی، استادان حوزه ارتباطات در داخل و خارج کشور که امکان دسترسی به پستالکترونیکی آنها وجود دارد، در نظر گرفته شده است. در مرحله انتخاب نمونه نیز، پس از شناسایی استادان ارتباطات در سراسر جهان، از طریق مراجعه به بخش اعضای هیأت علمی سایت دانشگاه‌های مختلف، به استخراج پستالکترونیکی استادان و نیز ارسال پرسشنامه برای آنها اقدام شده است. این پرسشنامه به عنوان ابزار مورد استفاده در روش پیمایش اینترنتی، برای ۱۹۰۰ نفر از افراد نمونه که به روش در دسترس انتخاب شده‌اند، ارسال شده است. از این بین، حدود ۱۰ نفر از عدم موافقت برای همکاری خبر دادند. حدود ۴۰ نفر به دلیل بهسر بردن در تعطیلات کریسمس ۲۰۱۲، عدم رویت پرسشنامه را با ارسال پیغام خودکار اعلام کردند. به جز ۱۴ صاحب‌نظر حوزه ارتباطات (۸ نفر در داخل کشور و نیز ۸ نفر در خارج کشور)، سایر افراد نمونه به پرسشنامه ارسالی پاسخ ندادند. همچنین در روش مصاحبه، به تهیه لیستی ۱۰ نفره از استادان مرتبط با موضوع بحث (مبتنی بر تجربه فعالیت، تألیفات و...) اقدام شد که پس از تماس با آنها، در نهایت ۴ نفر از استادی حاضر به همکاری شدند. در روش مصاحبه، به تهیه پرسش‌هایی برای انجام مصاحبه (تلفنی و یا حضوری) و دریافت آرای آنها اقدام شد. به دلیل محدودیت زمانی مصاحبه‌شوندگان، ۳ مورد از مصاحبه‌ها به روش تلفنی و یک مورد از آنها به صورت حضوری انجام شد. با ذکر اینکه در روش کتابخانه‌ای نیز از ابزار فیش و روش فیش برداری استفاده شده است، در ادامه به معرفی افراد پرسش و مصاحبه‌شونده در این مقاله اقدام می‌شود.

جدول شماره ۲. مشخصات پاسخگویان و مصاحبه‌شوندگان

عنوان	تعداد و توضیحات
تعداد کل افراد پرسش شونده	۱۶ نفر (۸ نفر داخل کشور و ۸ نفر خارج از کشور): علی‌اصغر محکی، احمد توکلی، علی‌گرانمایه پور، علی‌اصغر کیا، امیدعلی مسعودی، حسین امامی، مجید مجذنیا، حسن سبیلان-اردستانی، نانسی داکسبری ^۷ ، رابرت رید ^۸ ، مری‌ل. راکر ^۹ ، جان رینارد ^{۱۰} ، کللا جیف ^{۱۱} ، میدسی. کیلیون ^{۱۲} ، اولین ژان پاین ^{۱۳} ، گری فونتاین ^{۱۴}
تعداد کل افراد مصاحبه شونده	۴ نفر: داود زارعیان، محمد مهدی فرقانی، علی‌اکبر جلالی، غلامرضا آذری
جنسیت پرسش شوندگان	۱۳ مرد و ۳ زن
جنسیت مصاحبه شوندگان	۴ نفر
کشور پرسش شوندگان	۸ نفر ایران، ۷ نفر آمریکا و ۱ نفر کانادا
کشور مصاحبه‌شوندگان	۴ نفر ایران
مدارس تحصیلی پرسش شوندگان	۱۲ نفر دارای دکترای علوم ارتباطات، ۱ نفر دارای دکترای آموزش، ۱ نفر شنودشناسی و ۱ نفر مطالعات ترجمه شفاهی، ۱ نفر دکترای روانشناسی اجتماعی
سوابق تحصیلی پرسش شوندگان	۱۲ نفر از استادی و اعضای هیأت علمی دانشگاه‌های داخل و خارج کشور با رتبه‌های علمی استاد ۴ نفر، دانشیار ۱ نفر، استادیار ۵ نفر، ۴ نفر بدون ذکر رتبه علمی، ۲ نفر فاقد رتبه و عضویت هیأت‌علمی
مدارس تحصیلی مصاحبه‌شوندگان	۳ نفر دارای دکترای ارتباطات و یک نفر دارای فوق دکترای برق
سوابق تحصیلی مصاحبه‌شوندگان	۳ نفر استادیار و ۱ نفر دانشیار

مبتنی بر جدول فوق می‌توان گفت: پژوهش حاضر به یاری ۲۰ نفر از استادی و صاحب‌نظران حوزه ارتباطات انجام شده که از این تعداد ۱۷ نفر مرد و ۳ نفر زن هستند. ۱۲ نفر آنها در ایران، ۷ نفر در آمریکا و ۱ نفر نیز در کانادا اقامت دارند. از مجموع افراد نمونه، یک نفر فوق دکترای برق، ۱۵ نفر دارای دکترای ارتباطات، یک نفر دارای دکترای آموزش، یک نفر دارای دکترای شنودشناسی و یک نفر نیز دارای دکترای مطالعات ترجمه شفاهی و یک نفر دارای دکترای روانشناسی اجتماعی هستند. از این میان ۴ نفر دارای رتبه علمی استاد، ۸ نفر استادیار، ۲ نفر دانشیار، ۴ نفر بدون ذکر رتبه علمی و ۲ نفر نیز فاقد رتبه و عضویت هیأت‌علمی هستند. اسامی دانشگاه‌هایی که افراد پرسش یا مصاحبه‌شونده در آن عضو هیأت‌علمی هستند^{۱۵}، شامل: علامه طباطبایی، آزاد اسلامی، علم و صنعت، سایمون فریز، دوبک، رایت استیت، ایالتی کالیفرنیا، جرج فاکس، نرد وسترن، سان‌فرانسیسکو و هاوایی هستند.

فرضیه‌ها و پرسش‌های تحقیق

این مقاله دارای یک فرضیه و ۶ پرسش اصلی است. فرضیه آن عبارت است از: به نظر می‌رسد، بین رخدادها و جنبش‌های اجتماعی سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ با توسعه فناوری‌های ارتباطی رابطه وجود دارد؟ پرسشها نیز به این شرح هستند: چه عوامل و شرایطی در تحول وسائل ارتباطی در سال‌های مورد بحث، از نقش مؤثری برخوردار بوده‌اند؟ توسعه وسائل ارتباطی در سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ بیشتر متاثر از عامل تکنولوژیکی بوده و یا از شرایط اقتصادی، سیاسی و اجتماعی تأثیر گرفته‌اند؟^۳- دروازه‌بانی خبر با توسعه فناوری‌های نوین ارتباطی به مخاطب‌گرایی می‌انجامد یا نوع جدیدی از فرستنده‌گرایی شکل می‌گیرد؟ جامعه انسانی بعدی پیش روی بشر، پس از جامعه اطلاعاتی، توده‌ای و شبکه‌ای چیست و چه ویژگی‌هایی دارد؟ مهمترین چالش‌ها و فرصت‌های پیش روی فناوری نوین ارتباطی- اطلاعاتی در دهه دوم قرن بیست و یکم چیست؟ در جریان پیدایی و توسعه فناوری‌های ارتباطی، فرجم وسائل ارتباطی قدیمی چه خواهد بود؟

یافته‌های پژوهش

آنچه در این بخش ارائه می‌شود، یافته‌های پژوهش است که از پرسشنامه (در روش پیمایش اینترنتی) و پاسخ مصاحبه‌ها (در روش مصاحبه) استخراج شده است.

- عوامل مؤثر در شکل‌گیری، توسعه و تغییر وسائل ارتباطی: جمع‌بندی آرا نشان می‌دهد که عمدۀ صاحب‌نظران (با فراوانی ۱۳) عامل تکنولوژی را در شکل‌گیری، تغییر و توسعه وسائل ارتباطی در سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ مؤثر بر شمرده‌اند. عامل تغییر در انتظارات و خواسته‌های مردم و نیز عامل تغییر در سبک زندگی روزمره (کار کرد، فعالیت و نیازها) و همچنین عوامل سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی با فراوانی ۷، به عنوان عامل دوم شناخته شده‌اند. کمترین پاسخ در این میان به عامل رقابتی، حمایتی و تشویقی مربوط است.

- شرایط مؤثر در شکل‌گیری، توسعه و تغییر وسائل ارتباطی: جمع‌بندی آرا نشان می‌دهد که شرایط خاص با فراوانی ۷ از بالاترین میزان فراوانی، شرایط عادی با فراوانی ۶ در اولویت بعدی، شرایط بحرانی از حداقل آرا با فراوانی یک قرار دارند. ۲ نفر نیز این پرسش را بدون پاسخ گذاشته‌اند. ۴ نفر نیز همه موارد،

منافع تجاری و مقتضیات زمانی و مکانی و سایر را به عنوان شرایط مؤثر در ایجاد، تغییر و توسعه وسائل ارتباطی در سال های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۱ بر شمرده اند.

- رابطه بین تحولات اجتماعی و سیاسی با تحولات فناوری های نوین ارتباطی: جمع بندی آرا نشان می دهد که با فراوانی ۹، رابطه بین تحولات اجتماعی و سیاسی با تحولات فناوری های نوین ارتباطی متقابل و همچنین با فراوانی ۹ تأثیر فناوری های نوین ارتباطی بر تحولات اجتماعی و سیاسی مؤثر ارزیابی شده است. یک مورد از عدم رابطه و یک مورد نیز از تأثیر تحولات سیاسی و اجتماعی بر فناوری های نوین ارتباطی یاد شده است.

- میزان نقش رسانه های اجتماعی در شکل گیری تحولات سیاسی و اجتماعی: یافته ها در این بخش نشان می دهد که ۸ نفر از افراد پرسش شونده و مصاحبه شونده با انتخاب گزینه زیاد، ۷ نفر با انتخاب گزینه زیاد و ۵ نفر با انتخاب گزینه متوسط، معتقد به اثرگذاری نقش رسانه های اجتماعی در شکل گیری تحولات سیاسی و اجتماعی و جنبش های سالهای ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ هستند. براین اساس، این اثرگذاری در حد بالا و بدون آرای کم، خیلی کم یا عدم قائل شدن به نقش، عنوان شده است.

- مهمترین تحول در فناوری های نوین در سال های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱: برآیند آرا نشان می دهد که مهمترین تحول از دید افراد پرسش و مصاحبه شونده با فراوانی ۸، گسترش شبکه های اجتماعی، و پس از آن ظهور نسل های جدید گوشی تلفن همراه و افزایش ظرفیت های آن با فراوانی ۴ و در اولویت های بعدی نیز مواردی همچون فشرده تر شدن دی. وی. دی. ها، گسترش اینترنت، انقلاب تبلتی، ادغام و خرید چند شبکه اجتماعی توسط شرکت های بزرگ اینترنتی و راه اندازی چند شبکه ماهواره ای و نیز فردی شدن رسانه ها و افزایش سرعت آنها یاد شده است.

- پیش بینی در خصوص توسعه فناوری های اطلاعاتی و ارتباطی در نیمه دوم قرن بیست و یکم: نگاهی به پاسخ مصاحبه و پرسش شوندگان از تنوع آرا در این خصوص حکایت دارد که از آینده ای پر از تحولات در حوزه های مختلف همچون وب، آموزش، بازاریابی، توسعه ارتباطات مجازی، تغییر فرهنگ جهانی، ارتباط بیشتر با کرات، مشارکت بیشتر فرستنده در مبادله اطلاعات و تأثیر اجتماعی و... سخن گفته اند. همچنین

از اداره و کنترل جوامع انسانی توسط فناوری‌های جدید و نیز شرکت‌های تولیدکننده این فناوری‌ها و صاحبان آنها، ایجاد عصر مجازی (موج چهارم)، بی‌مفهومی سواد رسانه‌ای، فردی‌شدن رسانه‌ها و افزایش سرعت ارتباطات، ضعیف شدن ارتباطات چهره به چهره و جایگزینی ارتباطات واسطه مند رایانه‌ای، استفاده بیشتر از اینترنت از طریق تلفن همراه یادشده است.

- نحوه حاکمیت مخاطب و چگونگی دروازه‌بانی خبر: برآیند آرا در این خصوص حاکی از آن است که از ۲۰ صاحب‌نظر پرسش و مصاحبه شونده به جز ۵ نفر که به این پرسش پاسخ نداده‌اند، ۲ نفر به حذف دروازه‌بانی خبر و حاکمیت مخاطب و ۱۳ نفر به تغییر و بازبینی در نحوه دروازه‌بانی خبر بدون حذف آن تأکید کرده‌اند که با ساختار و قالب‌های جدید تصویری، تیتری و... رخ خواهد نمود.

- جامعه بعدی انسانی: آنچه می‌توان از مجموع آراء گفت اینکه: نمی‌توان تصویر روشنی از جهان آینده ارائه کرد، با این حال، وجود تعداد محدودی نظر مشابه در بین صاحب‌نظران از گرایش جامعه آینده به سمت ماشینی، دیجیتالی و نیز مجازی شدن حکایت دارند. در این میان، می‌توان طیفی از آرا را شاهد بود: از توکلی که از جامعه حضرت مهدی (عج) (به عنوان انسانی و با اخلاقی‌ترین نوع جامعه) یاد می‌کند تا مجدنیا که از یک عزلت جمعی سخن می‌گوید. همچنین می‌توان به جامعه فراشبکه‌ای، جامعه نظم و انضباط و حلقه‌های اجتماعی پراکنده در شبکه‌های اجتماعی مجازی، جامعه آزاد با کمترین حریم خصوصی، جامعه انسانی - ماشینی محض و جامعه مبتنی بر فضای مجازی اشاره کرد.

- نگاه به آینده جهان ناشی از تحولات رسانه‌ای و فناوری‌های نوین ارتباطی: در مجموع می‌توان نگاه به آینده را از دید عمدۀ صاحب‌نظران (با فراوانی ۱۴) مثبت و خوب‌بینانه است و نگاه سه نفر از آنها به آینده بدینانه و نگاه یکی از آنها نه مثبت و منفی به آینده است.

- آینده وسائل ارتباطی قدیمی: برآیند این نشان می‌دهد که از ۲۰ صاحب‌نظر، تنها دو نفر از آنها به حذف شیوه‌های ارتباطی پیشین اعتقاد دارند و بقیه با بیشترین تأکید، از همگرایی بین رسانه‌های قدیمی و جدید (۹ نفر) سخن می‌گویند. در اولویت‌های بعدی با نسبت مساوی، به تغییر و تحولات جدی در فناوری‌ها،

همزیستی بین رسانه های قدیمی و نوین، تداوم ارتباطات سنتی در قالب های نوین اشاره کرده‌اند. افراد مصاحبه شونده نیز بر تعامل بین رسانه‌های قدیمی و جدید و نیز گرایش ترکیبی به جای همگرایی تأکید کرده‌اند.

- تعامل بین دنیای مجازی (اینترنت) و دنیای واقعی: مجموع آرا نشان می‌دهد که از ۲۰ صاحب‌نظر، ۱۵ نفر از آنها، معتقد به نوع جدیدی از تعامل بین دنیای مجازی (اینترنت) و دنیای واقعی به جای تعامل فرستنده و مخاطب هستند و بقیه نیز یا به این پرسش پاسخ نداده‌اند و یا مخالف آن بوده‌اند.

- ویژگی‌های عصر بعدی: مجموع آرا نشان می‌دهد که عمدۀ صاحب‌نظران (با فراوانی ۸)، قائل به مشارکت مخاطبان در تولید پیام در عصر بعدی هستند. در اولویت بعدی نیز با فراوانی ۶ تأکید بر سلطه تکنولوژیکی و پس از آن فردگرایی مفرط با فراوانی ۵ و در اولویت‌های بعدی جمع‌گرایی مجازی با فراوانی ۴، کنترل فرستنده از سوی مخاطب با فراوانی ۲ و بی‌نظمی نهادیافته با فراوانی یک قرار دارند.

- چالش‌ها و فرصت‌های پیش روی انسان در جهان آینده: براساس مجموع آرا، عمدۀ‌ترین چالش آینده، گسترش اعتراضات اجتماعی و بی‌نظمی (فراوانی ۶) است. در اولویت‌های بعدی نیز سلطه فناوری بر انسان، انزواگرایی و آرایی چون تسلط صاحبان رسانه‌ها یا گرداندان و سهامداران شرکت‌های مربوط به رسانه‌های اجتماعی، کمبود وقت انسان در برابر حجم رسانه‌ها و غیره قراردارند. مهمترین فرصت نیز از نظر همین صاحب‌نظران، همزیستی فضای مجازی در زندگی واقعی (با فراوانی ۹) است. در اولویت‌های بعدی نیز تعاملی بودن ارتباط بین فرستنده و مخاطب و انعطاف پذیری و کنترل مخاطبان بر واحدهای پیام قراردارند که کمترین انتخاب به تأکید بر مسایل انسانی و آشتی با طبیعت (با فراوانی یک) اختصاص دارد. از دیگر فرصت‌ها در جریان ایجاد عصر مجازی و افزایش سرعت دانایی، بر طرف شدن نیازهای اولیه و ایجاد صلح پایدار و در صورت برخورد مناسب با فناوری‌های نوین، اخلاق‌گرایی و افزایش آزادی‌ها و پیش برد حقوق شهروندی و کاهش شدت سانسور و نظارت دولت‌ها عنوان شده است.

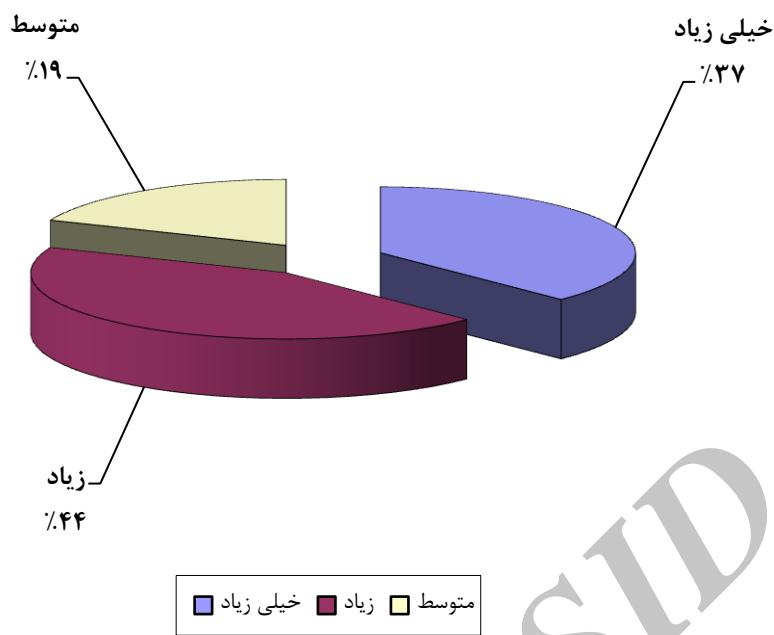
اما برای رد یا اثبات فرضیه تحقیق با استفاده از داده‌های حاصل از این مطالعه، لازم است که به یافته‌های روش‌های پیمایش اینترنتی و مصاحبه نیز اشاره شود. از این رو و به منظور رد یا اثبات فرضیه تحقیق -

(به نظر می‌رسد بین رخداد‌ها و جنبش‌های اجتماعی سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ با توسعه فناوری‌های ارتباطی، ارتباط وجود دارد)، به بهره‌گیری از جدول شماره ۳ و نمودارهای شماره ۱ تا ۳ اقدام می‌شود.

جدول شماره ۳. نقش رسانه‌های اجتماعی در شکل‌گیری تحولات اجتماعی- سیاسی جهان به‌ویژه در سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱

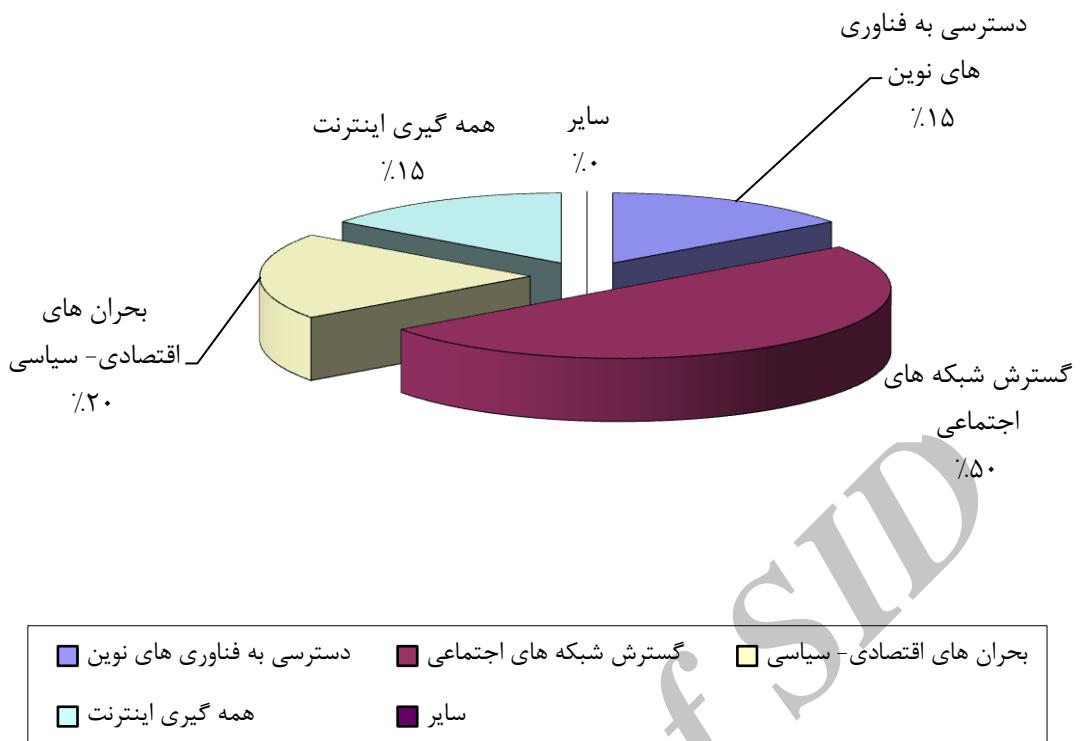
درصد کل	جمع کل	فراآنی		گزینه‌ها
		استادان خارجی	استادان داخلی	
%۳۸	۶	۲	۴	خیلی زیاد
%۴۳	۷	۵	۲	زیاد
%۱۹	۳	۱	۲	متوسط
%۰	.	.	.	کم
%۰	.	.	.	خیلی کم
%۰	.	.	.	فاقد نقش
%۱۰۰	۱۶	۸	۸	جمع کل

جدول شماره ۳ و نمودار شماره ۱، نشانگر این مطلب است که ۸۱ درصد از صاحب‌نظران، به نقش بالای رسانه‌های اجتماعی در شکل‌گیری تحولات اجتماعی و سیاسی جهان به‌ویژه در سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ اعتقاد دارند. ۱۹ درصد نیز این نقش را در حد متوسط ارزیابی کرده‌اند که در مجموع از اثبات فرضیه تحقیق و وجود رابطه بین این دو متغیر مربوطه حکایت دارد.

نمودار شماره ۱. نقش رسانه‌های اجتماعی در شکل‌گیری تحولات اجتماعی - سیاسی جهان به‌ویژه در سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱

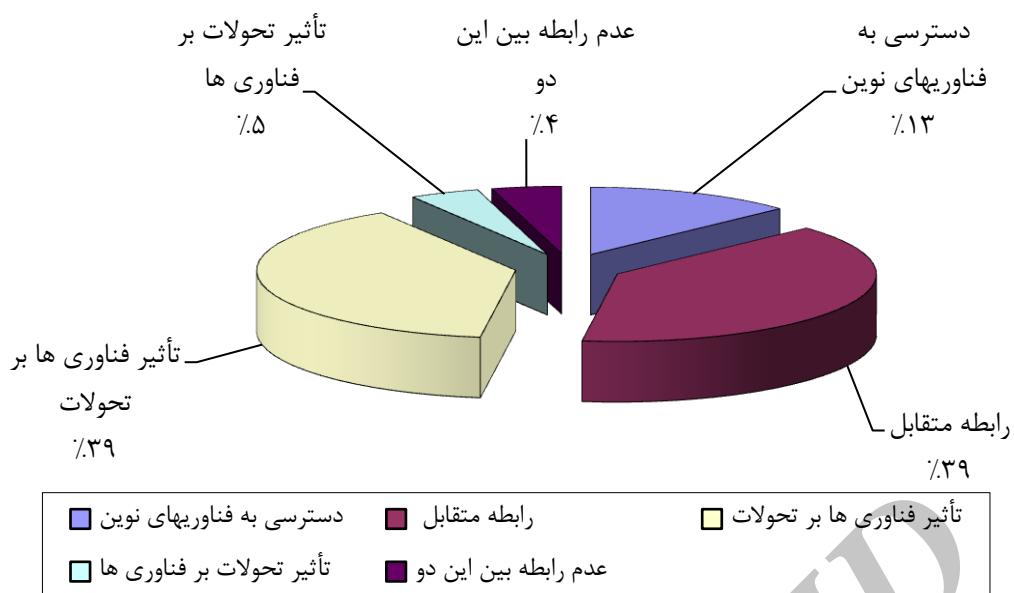
پاسخ‌های مربوط به این پرسش که به نظر شما کدام گزینه بیش از همه در شکل‌گیری جنبش‌های سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ نقش‌آفرین بوده است، نیز به اثبات فرضیه تحقیق کمک می‌کند. پاسخ‌ها حاکی از آن است که بیشترین تعداد پاسخ‌ها به گزینه گسترش شبکه‌های اجتماعی و با فراوانی ۱۰ مربوط است. در اولویت بعدی، با فراوانی ۴ گزینه‌های دسترسی به فناوری‌های نوین و بحران‌های اقتصادی سیاسی و سبک زندگی جدید و گسترش نقش فضاهای مجازی در جهان واقعی (با فراوانی یک) قرار دارند. بر این اساس، نمودار شماره ۲ نیز تأکیدی مجدد بر اثبات فرضیه این تحقیق است که به استناد آن، ۵۰ درصد از افراد پرسش‌شونده، بر نقش مؤثر گسترش شبکه‌های اجتماعی در مقایسه با سایر عوامل در شکل‌گیری جنبش‌های سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ تأکید کرده‌اند.

نمودار شماره ۲. عامل موثر در شکل گیری جنبش‌های سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱

از دیگر پرسش‌هایی که می‌تواند پاسخ آن به اثبات فرضیه تحقیق کمک کند، آرای صاحبنظران در برابر این پرسش است که با کدام گزینه در خصوص رابطه بین تحولات اجتماعی و سیاسی با تحولات فناوری‌های نوین ارتباطی موافق هستید؟ از نسبت بین آرا در نمودار شماره ۳، چنین قابل درک است که براساس آن، ۴۰ درصد بر وجود رابطه متقابل بین تحولات اجتماعی و سیاسی با فناوری‌های نوین ارتباطی و نیز درصد تأثیر فناوری‌های نوین ارتباطی بر تحولات و نیز نسبت مساوی ۴ درصد برای عدم وجود رابطه بین این دو و ۴ درصد برای تأثیر تحولات اجتماعی و سیاسی بر توسعه و تحول فناوری‌های نوین ارتباطی تأکید کرده‌اند.

در این میان بیشترین پاسخ‌ها به وجود رابطه متقابل بین آنها اشاره دارد. اگر اصرار به این باشد که کدامیک از آنها بر دیگری بیشتر تأثیر می‌گذارد، اولویت بعدی انتخاب‌ها یعنی تأثیر فناوری‌های نوین بر تحولات، پاسخ این پرسش است.

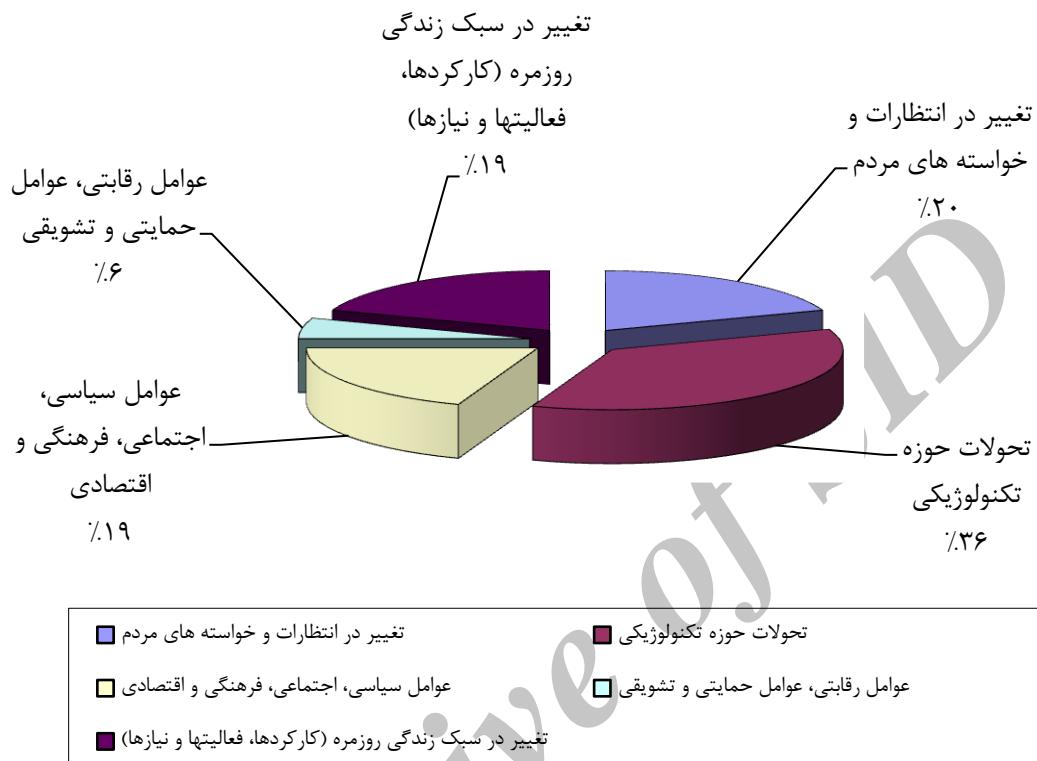

نمودار شماره ۳. نوع رابطه بین تحولات اجتماعی و سیاسی با تحولات فناوری‌های نوین ارتباطی

برآیند آنچه ذکر شد، همگی از اثبات فرضیه این تحقیق (بهنظر می‌رسد، بین رخدادها و جنبش‌های اجتماعی سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ با توسعه فناوری‌های ارتباطی رابطه وجود دارد؟) وجود رابطه این دو متغیر حکایت دارد.

اما یافته‌های مرتبط با هر یک از ۶ پرسش اصلی این تحقیق، شامل اطلاعات در خور توجه است و از این رو در ادامه در مورد این یافته‌ها توضیح داده می‌شود. در پاسخ به این پرسش که چه عوامل و شرایطی در تحول وسایل ارتباطی به خصوص در سال‌های مورد بحث، از نقش مؤثری برخوردار بوده‌اند؟ نمودار شماره ۴ می‌تواند بیانگر آرای صاحب‌نظران در خصوص عوامل مؤثر بر ایجاد، تغییر و توسعه وسایل ارتباطی در سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ باشد. براساس نمودار مذکور، عمدۀ صاحب‌نظران (۳۷ درصد) عامل تحولات حوزه تکنولوژیکی را بیش از سایر عوامل در شکل گیری، تغییر و توسعه وسایل ارتباطی در سال ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ مؤثر بر شمرده‌اند. عامل تغییر در انتظارات و خواسته‌های مردم و نیز عامل تغییر در سبک زندگی روزمره (کارکرد، فعالیت و نیازها) و همچنین عوامل سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی با نسبت مساوی

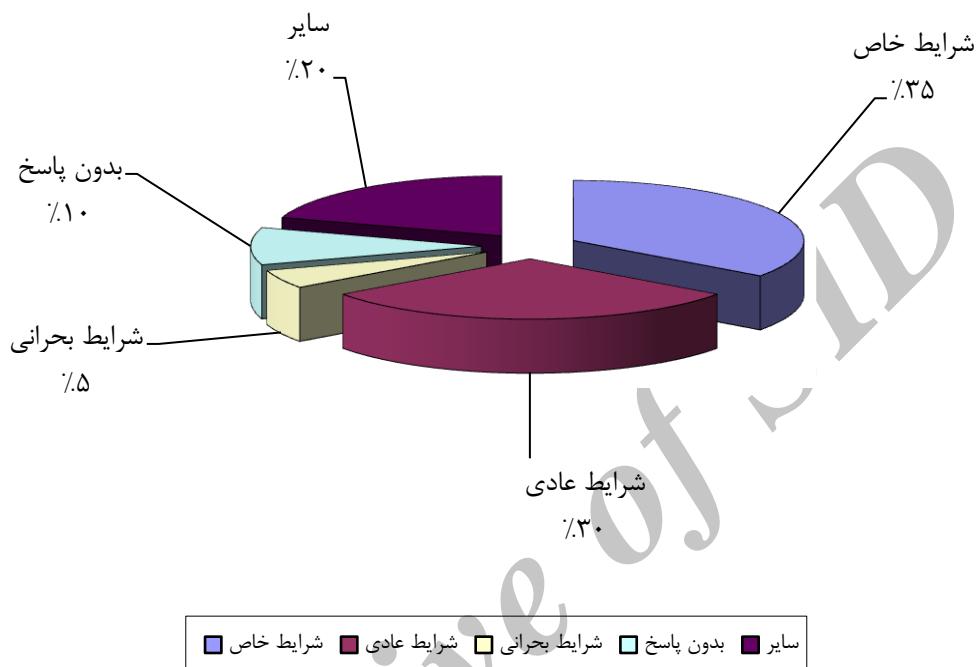
درصد و عامل رقابتی، حمایتی و تشویقی با نسبت ۶ درصد، از دیگر عوامل مؤثر در این خصوص شناخته شده‌اند.

نمودار شماره ۴. عوامل مؤثر برایجاد، تغییر و توسعه وسائل ارتباطی در سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱

در پاسخ به بخش دوم پرسش اول تحقیق نیز، نمودار شماره ۵، حاکی از این واقعیت است که از دید عمده صاحب‌نظران، شرایط خاص یا همان شرایط برنامه‌ریزی شده با نسبت ۳۵ درصد، بیش از سایر شرایط در ایجاد، تغییر و توسعه وسائل ارتباطی در سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ نقش آفرین بوده‌اند. شرایط عادی با نسبت ۳۰ درصد و شرایط بحرانی نیز با نسبت ۵ درصد از دیگر عوامل مؤثر بوده‌اند. بحث نقش بحران از این رو مورد تأکید قرار نگرفته که از دید برخی از صاحب‌نظران، شرایط بحران فقط می‌تواند با توجه به اوج نیاز در این ایام، جرقه شکل‌گیری ایده برخی فناوری‌ها و وسائل را ایجاد کنند، ولی به

تکنولوژی های ناپایداری منجر می شوند که طی شرایط عادی یا برنامه ریزی شده قابلیت شکل گیری، تغییر و توسعه می یابند.

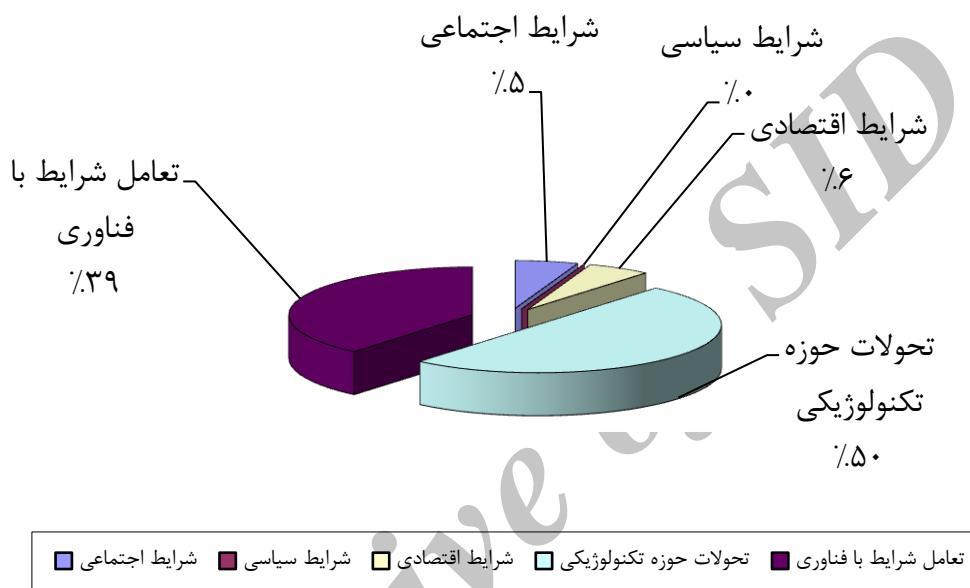

نمودار شماره ۵ . شرایط مؤثر بر ایجاد، تغییر و توسعه وسایل ارتباطی در سال های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱

در پاسخ پرسش دوم تحقیق مبنی بر اینکه توسعه وسایل ارتباطی در سال های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ بیشتر متأثر از عامل تکنولوژیکی بوده و یا از شرایط اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی تأثیرگرفته اند؟ می توان به نمودار شماره ۶ اشاره کرد.

بر اساس این نمودار، تحولات حوزه تکنولوژیکی با نسبت ۴۹ درصد بیش از شرایط سیاسی (صفرا درصد)، اقتصادی (۶ درصد)، اجتماعی (۶ درصد) و تعامل شرایط با فناوری (۳۹ درصد) مورد تأکید قرار داده اند. بر این اساس، عوامل تکنولوژیکی بیش از شرایط در شکل گیری، تغییر و توسعه وسایل ارتباطی در سال های مورد بحث مؤثر بوده اند.

در اینجا نیز براساس آنچه در بخش فرضیه تحقیق ذکر شد، تأکید می شود، گرچه رابطه بین تحولات فناوری های نوین با تحولات اجتماعی و سیاسی رابطه دارد، ولی این رابطه و تأثیر آن بیش از آنچه که ناشی از شرایط اجتماعی، سیاسی و اقتصادی باشد، بیشتر متأثر از تأثیر فناوری ها بر تحولات سیاسی، اجتماعی و اقتصادی است.

نمودار شماره ۶. مقایسه اثرگذاری عوامل تکنولوژیکی و یا شرایط بر ایجاد، تغییر و توسعه وسایل ارتباطی در سالهای ۲۰۱۰ و

۲۰۱۱

در پاسخ به پرسش ۳ تحقیق (از پرسشها باز پرسشنامه) اینکه دروازه بانی خبر با توسعه فن آوری های نوین ارتباطی به مخاطب گرایی می انجامد یا نوع جدیدی از فرستنده گرایی شکل می گیرد؟ باید گفت: برآیند آرای در این خصوص حاکی است که از به جز ۵ نفر (۲۵ درصد) که به این پرسش پاسخ نداده اند و ۶۵ درصد به تغییر و بازبینی در نحوه دروازه بانی خبر، بدون حذف آن و یک درصد بر حاکمیت مخاطب و حذف دروازه بانی خبر و تأکید کرده اند. براین اساس، دروازه بانی خبر در آینده حذف نشده، بلکه دچار تغییر و بازبینی خواهد شد.

در پاسخ به پرسش ۴ تحقیق، جامعه انسانی بعدی پیش روی بشر پس از جامعه اطلاعاتی، توده ای و شبکه ای چیست و چه ویژگی هایی دارد؟ باید گفت: مبتنی بر تنوع آرای صاحبنظران، نمی توان تصویر روشی از جهان آینده ارائه کرد با این حال، وجود تعداد محدودی نظر مشابه در بین صاحبنظران از گرایش جامعه آینده به سمت ماشینی، دیجیتالی و نیز مجازی شدن حکایت دارند. این تفاوت آرا در حدی است که در آن می توان طیفی از نظرات؛ از نظر توکلی در خصوص جامعه حضرت مهدی (عج) (نماد اخلاقی ترین نوع جامعه)، تا نظر مجدهای در خصوص ایجاد یک عزلت جمعی را شاهد بود. براساس آرای صاحبنظران، در آینده، بشر شاهد نوع جدیدی از تعامل بین دنیای مجازی (اینترنت) و دنیای واقعی به جای تعامل فرستنده و مخاطب خواهد بود. در ارتباط با ویژگی های عصر بعدی (بدون لحاظ ۴ درصد بدون پاسخ) می توان گفت: براساس آرای صاحبنظران مشارکت مخاطبان در تولید پیام با نسبت ۲۹ درصد، سلطه تکنولوژی ۲۲ درصد، فردگرایی ۱۹ درصد، جمع گرایی ۱۵ درصد، کنترل فرستنده از سوی مخاطب ۷ درصد، بی نظمی نهاد یافته ۴ درصد، اصالت به انسان و طبیعت گرایی صفر درصد به عنوان ویژگی های عصر بعدی ذکر شده که بر اساس این آراء، پاسخ پرسش تحقیق، افزایش مشارکت مخاطبان در عصر بعدی در تولید پیام است.

در پاسخ به این پرسش که مهمترین چالش ها و فرصت های پیش روی فناوری نوین ارتباطی- اطلاعاتی در دهه دوم قرن بیست و یکم چیست؟ با اتكا به آرای پرسش شوندگان باید گفت: گسترش اعتراضات اجتماعی و بی نظمی با نسبت ۳۱ درصد مهمترین چالش آینده شناخته شده است. از دیگر چالش هایی که می توان از سلطه فناوری برآسان (۲۱ درصد) و انزوا گرایی (۱۶ درصد) یاد کرد.

در بحث فرصت هایی که باید مهتمرین فرصت را همزیستی فضای مجازی در زندگی واقعی (۴۵ درصد) دانست. پس از آن نیز تعاملی بودن ارتباط بین فرستنده و مخاطب (۴۰ درصد)، انعطاف پذیری و کنترل مخاطبان بر واحدهای پیام (۱۰ درصد) و تأکید بر مسائل انسانی و آشتی با طبیعت (۵ درصد) را می توان از دیگر فرصت های آینده دانست. در مجموع با تأکید بر نظر مصاحبه شوندگانی همچون فرقانی می توان گفت: توسعه فناوری های نوین در عین حال که می توانند یک فرصت باشند، بسته به نحوه برخورد ما با آنها خود می توانند یک چالش محسوب شوند. در عین حال که می توانند به اخلاق گرایی و افزایش آزادی ها و پیش

برد حقوق شهروندی منجر شوند، می‌توانند به بروز هرج و مرز و بی‌نظمی و غیره نیز منجر شوند. مصاحبه شوندگانی مانند جلالی نیز توسعه فناوری‌های نوین را نظر به افزایش سطح دانایی بشر، سراسر فرصت می‌دانند.

- در ارتباط با آخرین پرسش این تحقیق (در جریان پیدایی و توسعه فناوری‌های ارتباطی، فراموشی وسائل ارتباطی قدیمی چه خواهد بود؟) نیز به استناد آرای صاحبنظران می‌توان گفت: بیشترین تأکید بر همگرایی بین رسانه‌های قدیمی و جدید (۳۵ درصد)، پس از آن تغییر و تحولات جدی در فناوری‌ها (۱۵ درصد)، همزیستی بین رسانه‌های قدیمی و نوین (۱۵ درصد)، تداوم ارتباطات سنتی در قالب‌های نوین (۱۵ درصد) با نسبت مساوی و سایر (۱۲ درصد) (تعاملی، گرایش ترکیبی به جای همگرایی) در اولویت‌های بعدی هستند که بر این اساس، وسائل ارتباطی قدیمی به حیات خود ادامه داده و قدم در میدان همگرایی با رسانه‌های جدید قرار خواهد داد.

نتیجه گیری و پیشنهادات

شواهد به دست آمده از موضوع مورد تحلیل حکایت از این دارد که گرچه ۴ عامل تکنولوژی، فعالیت‌ها، کارکردها یا نیازها، شرایط اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی، مجموعه‌های از فعالیت‌ها، کارکردها یا نیازها و نیز انتظارات مخاطبان (مردم) به شکل‌گیری وسائل ارتباطی منجر می‌شوند، ولی بنابر مقتضیات زمانی و مکانی، عوامل جدیدی نیز در این میان نقش‌آفرین می‌شوند که از جمله آنها می‌توان به عوامل رقابتی، حمایتی، رقابتی، نظامی، تشویقی و غیره اشاره کرد. یافته‌های این مقاله نشان می‌دهد که آنچه در ایجاد، تغییر و توسعه وسائل ارتباطی در سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ نقش‌آفرین بوده‌اند، عامل تکنولوژیکی است. از بین شرایط عادی، خاص (برنامه‌ریزی شده) و بحرانی (برنامه‌ریزی نشده)، شرایط خاص بیش از همه و پس از آن شرایط عادی قادر به ایجاد، تغییر و توسعه وسائل ارتباطی نوین هستند. شرایط بحرانی در این میان نقش جرقه ایجاد ایده‌های نو را دارند.

در بحث نسبت اثرگذاری عوامل و شرایط بر توسعه فناوری‌های ارتباطی، برآیند آرا نشانگر آن است که تحولات حوزه تکنولوژیکی بیش از شرایط اقتصادی، سیاسی و اجتماعی بر توسعه فناوری‌های ارتباطی نوین

موثر بوده‌اند. در بحث رابطه بین تحولات اجتماعی و سیاسی با توسعه فناوری‌های ارتباطی، این دو دارای رابطه معنا و متقابل با یکدیگر بوده و با اصرار به تأثیرگذاری یکی از آنها بر دیگری، این اثرگذاری عمدتاً از سوی وسائل و فناوری‌های ارتباطی صورت می‌گیرد.

همچنین در تحولات اجتماعی و سیاسی جهان در سال‌های مورد بحث، گسترش شبکه و رسانه‌های اجتماعی بیش از سایر عوامل مؤثر بوده‌اند، با این توضیح که این اثرگذاری بعد تسریع کنندگی و نیز سرعت بخشی به جریان افزایش دانایی و پشت سرگذاشتن برخی محدودیت‌ها و ممنوعیت‌های اعمال شده از سوی دولت‌ها را داشته است.

براساس یافته‌های حاصل از این مطالعه، گسترش شبکه‌های اجتماعی، ظهور نسل جدید تلفن‌های همراه و خدمات متنوع آن، گسترش اینترنت و انقلاب تبلتی از جمله مهمترین تحولات ارتباطی در فاصله سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ بوده است. همچنین انواع همگرایی‌ها در جوامع شبکه‌ای، نشان از شکل‌گیری انواع رسانه‌ها همچون فرآگیر، زیستی و... دارند. نتایج نشان می‌دهد همگرایی بین رسانه‌های قدیمی و جدید و تداوم ارتباطات سنتی در قالب‌های جدید و تغییر و تحولات جدی در فناوری در این عرصه رخ خواهد داد. نگاهی به سیر وسائل ارتباطی قدیمی نیز، از جریان داستان همگرایی در آنها و نیز حرکت آنها به سمت چند بعدی شدن در تصویر (سینما، تلویزیون) و صدا (رادیو) و غیره و نیز بهره‌گیری بیشتر از اینترنت و بالاخره تحقق جامعه شبکه‌ای حکایت دارد که خلاقیت، پویایی و نقش‌آفرینی مخاطبان در چرخه ارتباطات، امکان مشارکت و مسئولیت‌پذیری بیشتر مخاطبان در نشر پیام، نوعی احیایی ارتباطات ذره‌ای و تقویت پیوستگی‌های اجتماعی و توسعه شبکه روابط انسانی به مدد تکنولوژی‌های ارتباطی در آینده نزدیک رقم خواهد زد.

یافته نهایی در زمینه آینده‌نگری ارتباطی در دهه دوم قرن بیست و یکم نشان می‌دهد که آینده می‌تواند پر از تحولات مختلف در حوزه‌های وب، آموزش، بازاریابی، توسعه ارتباطات مجازی و حل و فصل مسایل بشر در این فضا، تغییر فرهنگ جهانی، ارتباط بیشتر با کرات، استفاده بیشتر از اینترنت از طریق تلفن همراه و یا حتی اداره و کنترل جوامع انسانی توسط فناوری‌های جدید و نیز شرکت‌های تولیدکننده این فناوری‌ها و صاحبان آنها، ایجاد عصر مجازی (موج چهارم)، بی‌مفهومی سواد رسانه‌ای، فردی‌شدن رسانه‌ها و افزایش

سرعت ارتباطات، ضعیف شدن ارتباطات چهره به چهره و جایگزینی ارتباطات واسطه مند رایانه‌ای و غیره باشد. آنچه که در این بین مسلم است بشر انقلاب تاریخ اساسی دیگری را به کمک تحولات ناشی از توسعه اینترنت تجربه خواهد کرد.

تبیین ویژگیهای عصر بعدی، تصویری ارائه می‌دهد که افزایش مشارکت مخاطبان در تولید پیام، از عمده‌ترین ویژگی‌های آن است. این یافته‌ها با نقش آفرینی اینترنت و آثار ویژگی‌های دموکراتیک آن و نیز گسترش تکنولوژی اطلاعات و ارتباطات الکترونیک بنابر ادعای پاستر، سازگار است. اینکه در عصر بعدی رسانه‌ها، با تحولاتی که در حوزه فناوری‌های ارتباطی ب وقوع می‌پیوندد و با قابل شدن به نقش بیشتر مخاطب در تولید پیام (صرف نظر از نظر آذری که معتقد به قربانی شدن مخاطب با حاکمیت ارتباطات است)، رسانه‌ها مجبور به بازنگری اساسی در مفهوم دروازه‌بانی خبر خواهند شد.

براساس یافته‌های به دست آمده، پاسخگویان مهمترین چالش‌های رسانه‌های نوین را گسترش نابسامانی های اجتماعی و سلطه تکنولوژی بر انسان دانسته‌اند و فرصت‌های رسانه‌های نوین همزیستی و مجاورت بیشتر فضای مجازی و زندگی واقعی و تعاملی بودن این رسانه‌ها ذکر شده است.

آینده نگری استادان حوزه ارتباطات در خصوص آینده وسایل ارتباطی، گرچه نشانگر نوعی حاکمیت خوش بینانه است، ولی در عین حال پاسخگویان تصویر واحدی درباره نقش وسایل ارتباطی و آینده جوامع انسانی ترسیم نکرده‌اند و اختلاف نظر عمیقی در این حوزه مشهود است. آنها از جامعه‌ای با نام‌های فراشبکه‌ای، آزاد، انسانی- ماشینی محض و فضای مجازی وغیره، برای جامعه انسانی یاد کرده‌اند.

براساس آنچه در خصوص تحولات سریع حوزه فناوری اطلاعات و ارتباطات و همگرایی آن با سایر حوزه ها و آینده این تحولات ذکر شد که همگی آنها، از آغاز عصر جدیدی حکایت دارند که در این نگاره به آن عصر سوم رسانه‌ها اطلاق می‌شود. عصری که در آن خلاقیت، پویایی، مشارکت و مسئولیت‌پذیری در نشر پیام و توسعه تکنولوژی‌های نانو، زیستی و حسی، نوعی احیایی ارتباطات ذره‌ای، تقویت پیوستگی‌های اجتماعی و توسعه شبکه روابط انسانی در فضای مجازی و بالاخره گذر از کاستی‌های عصر دوم رسانه به مدد تکنولوژی‌های نوین ارتباطی خواهد آمد.

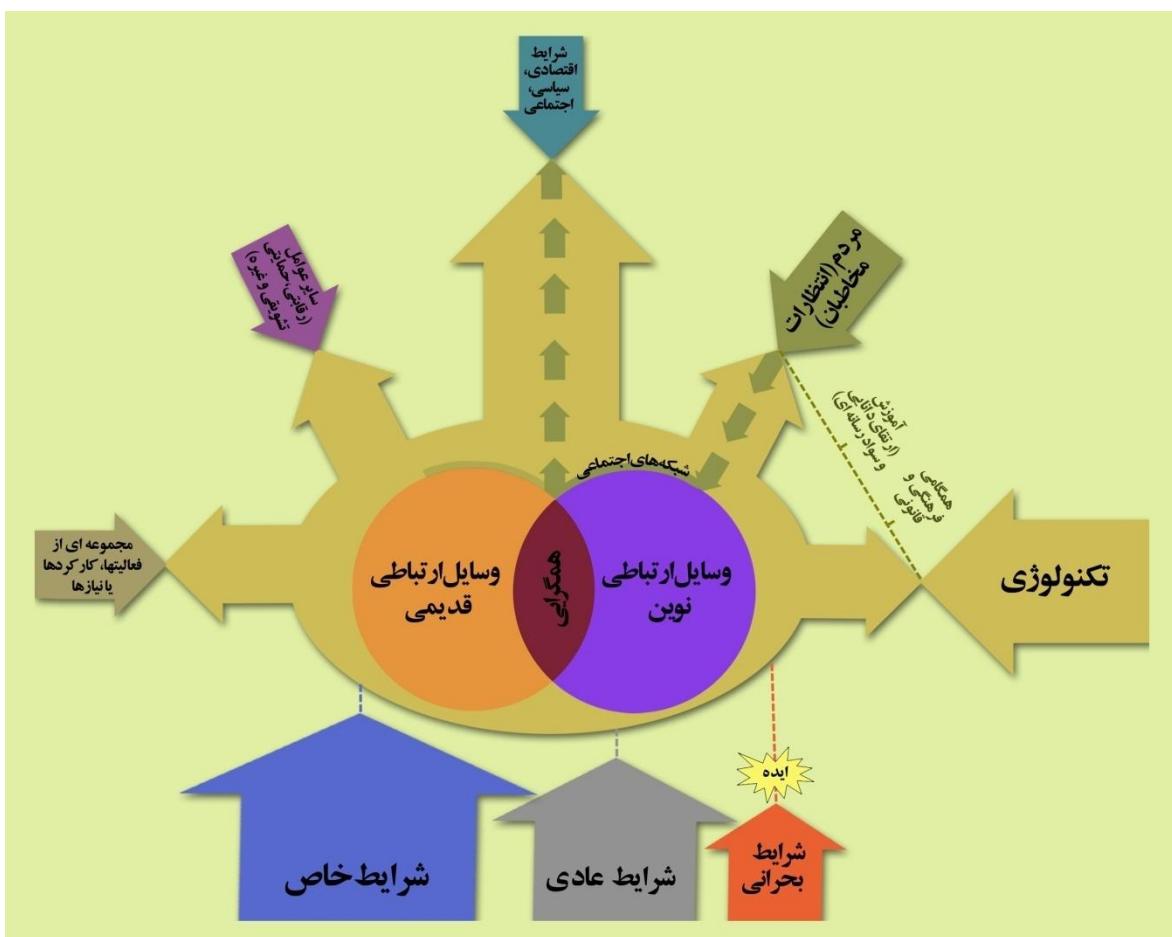
نزدیک به عصر سوم رسانه‌ها و در برابر تحولات شگرفی که وسائل و فناوری‌های ارتباطی به خود خواهند دید، ضروری به نظر می‌رسد که همه کشورها، بهویژه ایران، با تحلیل روند این تحولات و نیز آینده‌نگری تحولات احتمالی تا ۵۰ سال آتی، به هم‌سوکردن خود با این تحولات اقدام کنند.

گرچه تاکنون بارها به این مساله در اجلاس و گردهمایی‌های مختلف پرداخته شده ولی، این امر نیازمند توجه بیشتر، برنامه‌ریزی و تلاش برای هم‌گامی با تحولات جهانی است. همچنین با توجه به تحولات نسلی ناشی از تأثیر وسائل ارتباطی بر این نسل و نیز تأثیر رسانه‌های ارتباطی و اجتماعی بر تحولات اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و غیره، پرداختن به این مهم، یک ضرورت به نظر می‌رسد.

از همین رو شایسته است، نهادها و سازمان‌های متولی ارتباطات با توجه به تأثیر عمیق ابزارهای نوین ارتباطی اهتمام و بازنگری جدی در وظایف اجرایی و توسعه بخش آموزش و پژوهش سرلوحه فعالیت‌هایشان داشته باشند. بالاخره اینکه افزایش سواد رسانه‌ای در زمانی که شاهد شتاب تحولات فناوری‌های ارتباطی و تحقق جامعه شبکه‌ای هستیم یکی از نیازهای اساسی جامعه ماست، زیرا به هر حال تکنولوژی‌های ارتباطی خودشان را به جوامع تحمیل می‌کنند و فقط ارتقا سواد رسانه‌ای و تقویت احساس مسئولیت اجتماعی مخاطبان می‌تواند در فرآگرد گزینش و استفاده مطلوب از رسانه‌ها در این شرایط مؤثر باشند.

توجه به راهکارهای ارائه شده از سوی مصاحبه شوندگان برای مواجهه مناسب و برنامه‌ریزی شده با جهان آینده نیز که شامل: ارتقای سطح دانایی و سواد رسانه‌ای در ارتباط با تکنولوژی و هم‌گامی فرهنگ و قوانین با آنها و نیز تلاش برای استفاده مناسب از ابزارهای نوین ارتباطی، پایبندی بر ارزش‌های سنتی و حفظ فرهنگ، توجه به نخبگان و روشنفکران و وضع آنها، بهره‌گیری بیشتر از آنها در حوزه مختلف، هستند، در این ارتباط، ضروری به نظر می‌رسند.

در پایان با استفاده از طرح‌واره شماره ۲، به بیان بصری یافته‌های خود می‌پردازیم. در این مدل، عوامل و شرایط مؤثر بر فناوری‌های نوین ارتباطی و نیز میزان رابطه واژگذاری آنها بر یکدیگر ترسیم شده است.

طرح‌واره شماره ۲. ارائه یک مدل ارتباطی

منابع

منابع فارسی

آراسته‌خو، م. (۱۳۶۹). نقد و نگرش بر فرهنگ اصطلاحات علمی- اجتماعی. تهران: نشر گستره.

استین، ل. و سینا، ن. (۱۳۸۳)، رسانه‌های نوین جهانی و سیاستگذاری ارتباطات. (ل. کاووسی، مترجم).

فصلنامه مطالعاتی و تحقیقاتی وسایل ارتباط جمعی رسانه، ۲ (۱۵)، ۱۲۱.

فرهنگی، ع. (۱۳۸۵). ارتباطات انسانی. تهران: نشر مؤسسه خدمات فرهنگی رسا.

مدیا نیوز؛ پایگاه اطلاع‌رسانی حوزه رسانه و ارتباطات. (۲ بهمن، ۱۳۸۹). نسل سی: نسل اهالی رسانه‌های اجتماعی، برگرفته از

<http://www.medianews.ir/fa/2011/01/22/generation-c.html>

معتمدنژاد، ک. (۱۳۸۳). وسایل ارتباط جمعی (جلد یک). تهران: انتشارات دانشگاه علامه طباطبایی.

مهردی‌زاده، س. م. (۱۳۸۹). نظریه‌های رسانه؛ اندیشه‌های رایج و دیدگاه‌های انتقادی. تهران: همشهری.

مهرداد، م. (۱۳۸۰). مقدمه‌ای بر نظریات و مفاهیم ارتباط جمعی. تهران: مؤسسه فرهنگی- پژوهشی فاران.

منابع لاتین

Karr, T. (2007). Future of Mass Media. [Video file]. Retrieved from <http://www.slideshare.net/sagecast/future-of-mass-media>

پی نوشت ها

^۱ در این نگاره، از سه گروه از شرایط شامل عادی، بحرانی و خاص یاد می‌شود که منظور از شرایط بحرانی، شرایط برنامه‌ریزی نشده است که به نگاه رخ می‌دهد. "بحران از لحاظ لغوی به معنی آشفتگی و تغییر حالت-های ناگهانی است" (آراسته خو، ۱۳۶۹: ۱۹۲). منظور از شرایط خاص نیز، شرایط برنامه‌ریزی شده است. همچنین در این مقاله از عوامل تشویقی، حمایتی، نظامی، تکنولوژیکی، رقابتی و اجتماعی یاد می‌شود که منظور از عوامل تشویقی، اشاره به تلاش شرکتها (مانند پروژه ۱۰ به یک صدم گوگل در سال ۲۰۱۰)، دولتها (مانند تعیین جایزه ۲ میلیارد یورویی کمیسیون اروپا در سال ۲۰۱۱ برای خلق ایده‌های تکنولوژیکی که به بهبود زندگی بشر کمک کند) و غیره دارد. منظور از عوامل نظامی، تلاش‌هایی است که سازمان‌های نظامی برای تجهیز نیروهای نظامی خود صورت می‌دهند که بعد از مدت‌ها این تجهیزات و امکانات بعد همگانی می‌یابند. اینترنت در گذشته و رایانه اختصاصی سربازان آمریکایی و طراحی لباس‌های با آنتن رادیویی از نمونه‌های کنونی در این خصوص است. همچنین، منظور از عوامل حمایتی در این نگاره، حمایت‌های فرهنگی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و غیره است که توسط دولتها، شرکتها، رسانه‌ها و غیره صورت می‌گیرد (مانند طرح‌های اجتماعی و زیست محیطی گوگل در راستای جلوگیری از جنگل‌زدایی در آمازون). منظور از عوامل رقابتی و اقتصادی نیز تلاش‌های شرکت‌های بزرگ جهانی برای تولید، تغییر و توسعه کالاهای خدمات جدید در حوزه‌های مختلف است که با خلق ایده‌ای جدید، این تولیدات دچار تحول می‌شوند. منظور از عوامل تکنولوژیکی نیز تلاش‌ها و اقدامات صورت گرفته در حوزه تکنولوژی است که ابتدا در نمایشگاه‌های بین‌المللی و سپس به‌طور انبوه تولید و ارائه می‌شوند.

² M.Poster

³ D. Holmes

⁴ J. Van Dijk

⁵ Speed, Reach, Storage Capacity, Accuracy, Selectivity, Interaction, Stimuli Richness, Complexity, Privacy Protection

^۷ جامعه شبکه‌ای را می‌توان شکلی از جامعه تعریف کرد که به‌گونه‌ای فزاینده روابط خود را در شبکه‌های رسانه‌ای سامان می‌دهد، شبکه‌هایی که به تدریج جایگزین شبکه‌های اجتماعی ارتباطات رو در رو یا آنها را تکمیل می‌کنند. این به‌آن معنی است که شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌ای در حال شکل دادن به شیوه سازمان‌دهی اصلی و ساختارهای بسیار مهم جامعه مدرن هستند. این شبکه‌ها تمام واحدها و قسمت‌های این صورت‌بندی (افراد، گروه‌ها و سازمان‌ها) را به‌طور روزافزونی بهم متصل می‌کند (مهدی‌زاده، ۱۳۸۹، ص. ۳۲۶).

^۷ Nancy Duxbury

^۸ Robert Reid

^۹ Mary L. Rucker

^{۱۰} John Reinard

^{۱۱} Clella Jaffee

^{۱۲} Mead C. Killion

^{۱۳} elvyn jean pine

^{۱۴} Gary Fontaine

^{۱۵} اسامی دانشگاه‌های خارجی به این ترتیب است:

Simon Fraser University, University of Dubuque, Wright State University, California State University, George Fox University, North Western University, San Francisco State University, University of Hawaii.